

החלון הזה נקרא החלון של נגה, ואין רשות להסתכל בו, פרט לאותם שמדורם שם, והפל הם רואים, ומסתכלים, ויכולים להסתכל. כל אותם ששם, הולכים במלבושים בדמיות העולם הזה.

ושם ראיתי רבים מן החברים, ולא נתנה לי רשות להתקרב אליהם, וכלם מפרים זה לזה, ואוכלים מאכל של חזקים עליונים.

הרקיע הזה נוסע בכל יום לארבעת צדדי העולם. וכשנוסע, מרעיף טל של חיים לתוך הגן. ובאים כל הצדיקים של שם, ורוחצים באותו הטל, וזוהרים כזהר הרקיע, ונכנסים לפני המשיח, ולפני האבות, ואדם הראשון. ולא נתנה לי רשות להפיר אותם.

החלון שבצד מערב משנה מכל שאר החלונות, בגונים ובאורות. מתחם בארבע אותיות של השם הקדוש, שזוהרים ונוצצים על גב אותו החלון. לפעמים מתגלים, לפעמים נסתרים. והראוי לי במקום אחד פתות של צדיקים בדרגות יתרות על פלם.

מדרש הנעלם על איכה

שרחו להם בני ככל לבני הארץ הקדושה: לנו מתאים לבכות, לנו ראוי לעשות הספד על חרבן בית אלהינו, על שהתפורנו בין העמים, (כמי שעבוד עבודה זרה) ויש לנו לפתח בהספד, ולפרש האלף"א ביתא ששלח רבון העולם להספד של חרבן ביתו.

שרחו להם בני הארץ הקדושה: מתאים שאתם התפורתם בין העמים, ואתם מחוץ לארץ הקדושה, ונאה לכם לבכות

חלון דא, איקרי חלון דנוגה. ולית רשו לאסתכלא ביה, בר אינון דדיוריהון תמן, וכלא אינון חמאן, ומסתכלין, ויכלין לאסתכלא. כל אינון דתמן, אזלי במלבושין בדיוקנין דהאי עלמא.

ותמן חמינא סגיאיין מן חבריאי, ולא אתיהיב לי רשו לאתקרבא לגבייהו, וכוליהו אשתמודען דא לדא, ואכלי מיכלא דתקיפי עליונים.

רקיעא דא, נטיל בכל יומא לארבע סטרי עלמא. וכד נטיל, ארעיף טלא דחיי לגו גנתא. ואתיין פוליהו צדיקיא דתמן, ואסתחיין בההוא טלא, ואזהרן כזוהר הרקיע, ואעלין קמי משיחא, ולקמי אבהן, ואדם הראשון, ולא אתיהיב לי רשו למנדע בהו.

חלון דבסטור מערב, משניא מפל שאר חלונין, בגוונין ובנהורין. מתתחמא בארבע אתוון דשמא קדישא, דזהרין ונצצין על גבי ההוא חלונא. זימנין אתגליין, זימנין אתטמין. ואחזי לי באתר חד, פתות של צדיקים, בדרגין יתיר על פוליהו (ע"כ מצאתי).

מדרש הנעלם איכה

שרחו להו בני ככל לבני ארעא קדישא, לן יאות למבפי, לן יאות למעבד הספדא על חורבן בית אלהנא, על דאתבדרנא ביני עממיא, (במאן דפליח פגעון אחרנין) ואת לן למיפתח הספידא, ולפרשא אלף"א ביתא, דשלח מארי עלמא להספידא דחורבן ביתיה.

שרחו להו בני ארעא קדישא, יאות דאתון אתבדרתון ביני עממיא, ואתון לבר מארעא קדישא, ויאות לכו למבפי עליוכו ועל גרמייכו, דנפקתון מנהורא לחשוכא,